
PODSTAWIONY (2) *part praet pass pf*

Oba o oraz a jasne.

sg f N podstawionâ (1). ◇ pl A subst podstawioné (1).

Sł stp s.v. podstawić, Cn s.v. podkładam co, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII (z Cn; XVIII) – XVIII w. s.v. podstawić.

1. *Postawiony pod czymś, podłożony w celu podparcia; przen; subcuneatus, subiectus Cn (1) :*

*Wyrażenie: »podstawiony podnożkiem« (1): á wżędy lie rołciągnęła fwięta możność tegoto Boftwá iego: á zyemiá/ iáko piłmo fwiádczy/ práwie iefth podłtáwiona podnołkiem nog iego. *RejPos* 78.*

2. *Umówiony w celu potajemnego działania na czyjąc korzyść (1) :*

*Szereg: »naprawny a podstawiony« (1): IZ niekárność wielką dáła ludzióm [...] ku fałżowánium y ofzúkaniu dopułczánia śmiałość/ ták iż lie téż nie boią przez napráwné y podłtáwioné ołoby [*per submissas et subornatas personas JanStat* 441] iuż w fądziéch/ iuż v žiemłkich ksiąg pewné zeznawánia czynić *SarnStat* 570.*

Synonimy: 2. nakłoniony, namowiony, naprawny, poduszczony.

Cf **PODSTAWIĆ**

KW, MM